

LAS MULTITUTS

Sempre son las mateixas apart de las diferencies de lloc y temps: en lo fondo siempre presentan igual fesomia.

Las manifestacions de l'humanitat agrupada obeixen á tals lleys misteriosas de un ordre psicològich especial, que á cap resultat satisfactori nos conduhiria aplicarli las que regeixen pera l' individuo complertament aislat.

Se tracta de un cas concret, moltas vegadas vist y estudiad en la Historia.

La multitut excitada per la passió.

Sempre 's manifesta de la mateixa manera; ella's mou; te vida, es un ser inconscient, tot es cor, no pensa.

Lo pensament es individual y en las grans collectivitats heterogéneas sols s' associan los sentiments, no las ideas.

La multitut ordenada que sent y obra ab la casi uniformitat de la máquina, tant es forsa poderosa que abat obstacles, romp barreras, estableix principis, obra'l solch ahont hi cau la nova idea, com se fa instrument d' opresso que cega y errada, sens fré 's llansa, combat ab sanya lo que es sang de sa sang, alé de vida, y ella inconscient se cuya de matar.

Quant lo pensament abriga ab sas alas tanta munió d' homes, aquets son àngels, sa feyna es santa; son soldats de una divinitat que 'ls guia; per tot arreu ahont passan deixan una estela de llum.

La humanitat no es la mateixa quan ordenadament fa sa via que quan s' agrupa; estreny sas filas y 's manifesta grandiosa ab sa magestat de sobirana.

Agrupada es roca; la filosofia no hi pot res.

Esbossinada, la filosofia ho pot tot.

L' individuo pensa, sent, te conciencia; doneuli ideas y la pensa se las fará sevas, doneuli bellesa y son cor glatirá; ensenyeli 'l be y sa conciencia compendrá l' ordre moral.

Ordeneu las pessas d' aquesta màquina, empapeulas be de la nova idea, desterreu las ombras, que lo que 'l cap veu clar al cor alegra, y lo que á la conciencia no remordeix, lo cor estima, y tindreu la orientació de cada pessa pera formar lo conjunt unit per lo sentiment, per lo cor, que es lo únic que glateix en las multituds.

La multitut se sembla al mar; l' individuo es lo riu que solitari devalla pera unirshi.

'D' aquest amorós nuviatje, s' ha endolsit l' amargantor del mar? D' aquell sens fi d' armònias que 'l riu anant sol portava que 'n queda? Res; mes ayqua, que vol dir mes foscuria; mes l' abim s' ha enfonsat, mes forts se ohuen los esferehidors bramuls de la fera.

En l' ordre del pensament l' individuo ho es tot, l' idea sols anihua en un cervell; ella no te afectes, no estima ni odia; es freda.

Junteu las ideas de dos cervells que pensin igual; son indiferentas no 's suman.

Junteu los afectes de dos cors que glateixin al unisson s' estiman; se multiplicant.

Junteu homes, feu la multitut que 's mogui per un ideal, aqueixa se fará poderosa, no per l' associó de pensaments, sinó per l' afecte, per l' entusiasme que 'ls cors sentin per aquells ideals.

Un cor que glateixi ab mes forsa que 'ls que 'l rodejan, escalfa son voltant.

Un pensament mes clar pera lligar ab altres deu enterbolirse, deu abaixarse, del contrari serà retxassat.

Lo nivell intel·lectual es qui fa la lley en las multituts, la horizontal domina com l' horitzó

en lo mar. L' uniformitat es lley. Deu pera cábrehi se feu home.

Aixís passa avuy, com abans, com sempre.

La multitut matá á Jesuchrist abans de redimirla.

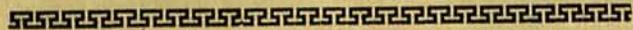
A tots los redemptors ha passat lo mateix en la historia de la emancipació humana.

Treballant un per un los cervells se 'ls conquista; empenyarse en convéncer lo cervell collectiu en un sol dia es buscar la palma del martiri.

Escriure llibres y mes llibres, trevallar anys y anys, es educar á la multitut, perque 'l llibre 's lleixeix á casa y 'l pensament se transforma per la meditació y l' estudi.

En la plassa pública la multitut no lleixeix, no medita, no estudia; sols sent y obra, y sent á impulsos de la llevor que s' haja sembrat grá per grá ab lo concurs de 'l temps en lo cervell de cada un de sos individuos.

JOAN VALMAÑA.

D' AVANTS

INÉDITA

Escrita expressament per LA SENYERA

Valgam Deu que 'n son d' estranys
los recorts de l' infantesa!
Si alegre 'ls esmento, ploro;
si 'ls recordo trist, m' alegran.

Era petit, petitet
y la mare cada vespre
avans de ficarme al llit
'm plegava las manetas.

Las oracions que 'm dictava
poch ni molt sabia entendrer,
mes deya 'm que des del cel
las escoltava la Verge.

Y llavores me semblava
que sobre 'ls núvols la veyá
voltada de llums y flors
tal com s' estava á l' iglesia.

Ab mantell de pedrería,
al front corona d' estrelles,
escoltant boy somrient
aquellas pregarias mevas.

La mare après m' acotxava
besantme ensembs ab tendresa,
y per ferme trenca 'l son
'm contava cosas bellas.

Deya 'm que als peus del meu llit
tenia á la santa Verge,
los angelets al voltant,
Jesús á la capsalera.

En tant que jo m' adormia
en mitj de visions plahentas
y eran mos somnis tranquilis
com la meva conciencia.

Are ja soch gran, molt gran;
y ans de dormir 'm cada vespre
recordo ab pena aquells temps
de ma ditxosa infantesa.

Llavors se badan mos llavis
y una pregaria comensan,
quan tot just soch á mitj dirla
ja qui sab hon tinch la pensa.

Somnis de goig, lo cervell
com boira espessa m' omplenau,
l' amor fa castells en l' ayre
y la gloria 'ls hermoseja.

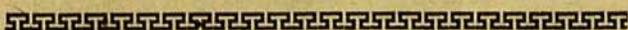
Ja no veig are á Jesús
demunt de ma capsalera,
ni 'ls angelets al voltant
ni á mos peus la santa Verge.

Llavors eixas ilusions
'm semblan massa ignoscibles
y fins á voltas m' enrich
en mitj de ma ubriaguesa.

Mes, ay, qu' ellas lo meu són
cobejavan falaguera
y las visions del plaher
enfebrosintme 'm desvetllan!

MANEL FOLCH TORRES.

Febrer, 1898.

COSAS DEL MEU POBLE

(Colaboració especial de LA SENYERA).

I

M' en recordo com si fos ahir.

'L Teatro había tingut aquella nit un *lleno* com cap altre. Hi feyan sarsuela un quans cómichs de Barcelona y la gent no s' había fet pregar pera arrencarse de las mans las localitats y las entradas y en Plaja no tenía prous mans pera donar abast á la feynada que entre ellas portava.

Anava á terminar lo segón entreacte; ja había tocat la campana y la gent comensava á abandonar lo gran saló de descans del «Cervantes» pera tornar á ocupar son respectiu lloch. Potser hi ha en lo món pochs teatros que

com lo nostre tingan en son saló de descans tals manifestacions de sublimitats y bellesas, ja que ni las mes finas pinturas competir poden ab la teresa blavor d' un clar de lluna, ni las esmeragdas mes valiosas ab las tremolosas estrellas de nostre cel ampurdanés. Com dich: lo saló de descans 'nava quedant buyt tan com la sala de espectacles 'nava omplintse. A fora ja no hi quedavan més que 'ls dos cafeters del devant arreglant las esgarriadas taulas plenes de copas y ampollas buydas, algún qu' altre baylet que de portas en fora esperava cullir alguna que altre nota y el sereno que ab lo fanal á la ma esquerra y lo xuxo á la dreta feya via cap á l' *Ensanche*, satisfet d' haver cantat alló de *llas onza!!* cosa que en aquests temps en que l' ors' ha perdut de vista fa posar als vehins los nervis de punta.

A dintre ja hi era tothom; los músichs en son lloch empunyant las armes en disposició de cometre un *sarsuicidi*; lo director d' orquesta en lo seu empunyant la batuta ab lo mateix decaiment que empunyarián lo cetre los darrers Emperadors de la gran Roma.

En lo primer banch una renglera de criaturas, y al mitj de totas com patriarca benvolgut, l' ínclit Panxo ab lo cor bategant d' emocions y esperansat d' esser acreedor d' una dolsa mirada de la primera tiple. En lo extrém del segón banch, en Mario hi feya petar una bacayna y alguna altre cosa més, y dessota d' ell una mica mes á l' esquerra, un gos qu' era propietat d' un dels músichs, jeya ab lo morro estiragassat entre sas dues camas del devant. Las butacas totas ocupadas per lo granadot de la vila, menos una de elles, la del darrera d' en Mario, quina desde el comers de la fruicio había permanescut desocupada.

Los banchs del darrera de las butacas plens tots per bonicoyas nenas ab sos trajes blaus y rosa, color dominants, donavan á la sala lo tó alegre del espectacle, fent sentir sas agudas riallas d' un cap al altre, y fent saber ab sas veus altas fins als pochs que passavan per lo saló de descans lo que á cau d' orella estavan dihent á l' amigueta que á son costat seya.

Darrera d' eixos banchs, los honrats treballadors mostravan sa impaciencia de que alló no comensés encare, temerosos de que al dia següent, los llensols se 'ls hi enganxessin al cos y 'ls fessin perdre lo primer quart de jornal.

Y darrera dels treballadors, á l' esquerra, la taula del ayqua y anís ab son monumental canti al desobre; al mitj, la porteta d' arcoba que dona eixida y entrada á la sala; y á la dreta la taquilla aromatisada per los perfums de

sota l' escala, perfums desagradables al pobre S. Aleix que cap culpa hi té en que no tots 'ls teatros tinguin bons planos.

Sas galerias del primer y segón pis, totas estavan plenes á vessar de parellas de promesos desgraciats ¡Pobrets! Es la mateixa exclamació que vaig sentir fer á un baylet dirijintse á son pare.

—Pare, ¿qui son aquells que hi ha allí dal?

—Ay ay... promesos va dir lo pare—

—¡Promesos! Pobrets... dy voldir que 's casarán?

—¿Perqué no?—contestá admirat l' home...

—¿Perqué son mancos!

—Mancos?—

—Oy—vegi—vegi si els hi veurá cap má.—

¡¡Pobrets!! Las galerias, dich, totas plenes de pobrets, y per acabar, abaix, al devant de aquella porta d' arcoba ja nomenada, dret, impertérrit, ab lo cap tirat enrera pera colocar sas grossas ulleras entre sos ulls y 'ls objectes als que dirigia la visual, ab las mans enrehuadas al darrera y la vara á la ma dreta creuant li esquena diagonalment, hi havia lo representant de l' autoritat, lo nunci. S' estava allí pera evitar que 's hi fumés, que es mogués escàndol, que hi hagués barallas, etc, etc.

Lo teló ja estava aixecat y comensava la presentació del «Coro de senyoras». Lo tenor cómich obsequiava á las coristas durant l' ensaig, la dona del tenor cómich ha sabut que son jove marit li pegava, y acudeix al teatro; l' empresari li recomanava que segués en las butacas desde ahont podria contemplar l' ensaig y tot quant li convingués y la característica obeheix y passa á ocupar la butaca de darrera d' en Mario. Quan lo tenor cómich torna á l' escena á fer y dir disbauxas ab las coristas, sa mullet que s' está á las butacas vinga enraonar y moure los brasos ab energia. Tothom mira cap al lloch ahont s' está la cómica fingint d' espectadora y las riatlladas se succeixen las unes á las altres. Fins algun manco de las galerias deixa veure sas mans y apretant l' esquerra y donantli un cop ab la palma de la dreta fa lo mateix soroll que si 's tanqués de cop una caps de mistos de deu centims: es que li ha xocat la trama. Mes las ulleras del nunci no arriban á tant y pas á pas l' home s' en va dret á la característica ab la satisfacció de puguer un cop á sa vida fer algun servey dintre del teatro.

Lo que va passar no ho sé. Sols recordo que hi va haver gresca en gran, que mentres mes lo bon nunci s' empenyava en endusen al carrer, al saló de descans, á la espectadora escan-

dalosa, més ella cridava y mes tothom reya. Llavoras sortien com per miracle totas las mans dels mancos de las galeries, pera aplaudir.

Las noyas deyan ab una cara trista com si ploresin un recort) ¡Ay mare! ¡Ay tu, qu' em som divertit!—Lo sereno cridava en lo saló de descans ¡Las doza! En Mario s' ana decantant cap á la dreta fins á caure tant llarch com era. En Panxo aprofitá aquells moments pera recullir una riallada de la tiple que per ell fou gracios somis dirigit á son cor y de passada feu lo burinot, y la característica torná á la escena y llavoras lo nunci se 'n adoná de sa equivació.

De resultas de qual soroll y de tal cayguda, lo gos, propietat d' aquell músich, s' aixecá y ab la qua entre camas, abandona 'l local.

M' en recordo com si fos ahir. Sobre tot d' aixó del gos. ¡Mireu que hi ha gossos mes oportuns!

FREDERICH P. VALLÉS.

Barcelona, 27 Jener 1898.

SECCIÓ OFICIAL

LA QUINTA

Lo de més importància que ha ocorregut en aquesta temporada es l' incident nascut de la diversitat de criteri dels Ajuntaments de Sant Joan de Palamós y Palamós sobre 'l modo de apreciar lo cas del concurrent Victor Vergonyós Vicens qui, pel fet de haver residit accidentalment un quant temps á San Joan molt abans del primer de Janer últim, y per ser fill de aquest poble creu aquella Corporació, que l' assisteix millor dret que al Ajuntament de Palamós, qui, per sa part, posat en situació de defensa, no creu suficients tals circumstancies pera cedir 'l terreno á son contrincant, puig se creu estar molt més amparat per la lley quan considera que'l favoreix lo cas segón de l' Article 40 desde 'l moment que 'ls pares del concurrent han tingut sa residència legal á Palamós desde fa més de deu anys y que encara que interrompuda accidentalment per una temporada, sempre consta que residian á Palamós desde molt avants del primer de Janer.

Després hi ha que la voluntat manifestada dels interessats es que volen que 'l minyó siga inscrit y sortejat en eixa, y com á complement de tot lo exposat se recorda molt be l' Ajuntament de Palamós que l' any passat son germá gran va ser sortejat, va cubrir cupo per Palamós y va redimirse sens que l' Ajuntament de San Joan fes reclamació de res.

L' assumptu está en mans de la Comissió Mixta, la que sabrà resoldre ab recte criteri la present competència.

***

Lo dia primer del present mes la Cambra de Comers expedí lo següent telegrama:

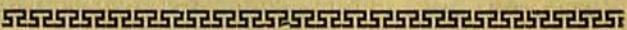
«Excm. Sr. Minstre de Estat.—Madrit.—Aquesta Cambra de Comers, sens perjudici de elevar á V. E. rasonada exposició referent al tractat de comers ab los Estats Units, es de opinió que deu fixarse 25 pessetas com á minim, als taps de suro per cada 100 Kg. ó 55 com á maxim, sense que excedeixi de 5 centaus lliura americana, ab quals drets protectors se salvarán interessos de la industria tapera.—Lo president, N. Palau.»

***

Lo dia 3 del corrent l' Ajuntament dirigí al Excmo. Sr. Minstre de Estat lo següent telegrama:

«Excm. Sr. Minstre de Estat.—Madrit.—L' Ajuntament de ma presidència en sessió de ahir va acordar per unanimitat suplicar á V. E. que en lo proxim tractat ab los Estats Units se mantingan drets protectors de pessetas 25 com á minimum los cent kilos de taps no excedint maxim de 55 en or equivalents cinq centaus lliura americana. Convé pera prosperitat industria tapera.—L' Arcalde, Miquel Matas.»

X. Y. Z.

NOVAS LOCALS

Fa alguns anys que 'ls socis del Centre Econòmic persegueixen la idea de tindre un local de sa propietat. Després d' algunes tentatives infructuosas, á la fi han lograt veure son desitj coronat per l' èxit més satisfactori.

Temps enrera se 'ls presentá la ocasió, que aprofitaren, de comprar l' edifici ab son pati grandiós, situat entre 'ls carrers de Notarias, Peligros y Bombarda; y per portar ara á caps desitjos, han pres l' acort de crear una emissió d' accions amortisables, pera esser repartidas entre 'ls individuos de la societat, tota vegada que aquesta no pot comptar de moment més que ab unes 4.000 pessetas disponibles de son capital, y segóns càcul se 'n necessitan unes 25.000.

Es lo cert que per ara, per ells sols, no haurian pas pensat en la tal emissió fins qu' haguessen transcorregut alguns anys; mes avuy comptant ab la protecció de D. Norbert Espinet, que ell sol s' ha suscrit per casi la meitat, tenen la seguretat de que dintre de poch temps la societat podrà trasladarse al nou edifici, puig que abiat se va á donar principi al enderrocamen pera ferlo de cap y de nou.

Lo resultat de la suscripció ha superat las esperansas dels socis, tan es així, que se troben animats pera que l' edifici puga reunir totes las comoditats, y segóns lo projecte, constarà d' una espayosa sala capás pera contenir unes 600 persones, un' altra pera 200, un gran saló pera biblioteca, sala de ball y demés pera diferents usos.

Han pres part en la suscripció d' accions, que son de una peseta, un 95 pert cent dels socis.

La amortisació se fará baix las següents condicions: dels beneficis que percibeixi la societat se 'n farán tres parts; una que serà reservada pera gastos necessaris, un' altra servirà pera pagar l' interès del 5 per cent de las acciones y l' altra pera amortisarlas.

—*—
L' antich Gremi de mariners de Sant Telm ha regalat á la iglesia la bandera y l' barco de plata que corona l' cim d' aquesta, ab la condició de que en las professóns los mariners tindrán lo privilegi de portarla.

—*—
Lo 24 del prop passat febrer se celebrá tal com estava anunciat, en lo Ministeri de Foment, la subasta per l' vallisament de las llosas existents en la entrada d' aquesta badia.

Sent l' tipo de subasta el de 74.431'38 pessetas, s' ha adjudicat á la societat «Maquinista naval» de Mahó, quel va resultar ser lo millor postor, per la cantitat de 69.800 pessetas.

Tenim cartas de Madrid en las que se 'ns asegura comensarán aviat las obras.

—*—
Subscrit pels joves fills d' aquesta, Tauler, Provensal y Camós, hem rebut lo següent telegrama de Londres:

«Felicitem á la redacció de LA SENYERA per sos nobles propòsits y li desitjem un felís èxit.»

Donem las gracies als esmentats joves y demés de la colonia palamosina á Londres.

—*—
Lo director de la orquesta del Teatre Cervantes tingué la galantería de passarnos invitació pera l' ball de pinyata que se celebrá l' diumenge passat en l' indicat teatre y que resultá en extrem lluhit y animat.

—*—
Han visitat nostra redacció las publicacions següents: *La Veu de Catalunya* y *La Talla Catalana*, de Barcelona; *Lo Geronés*, *El Defensor de Gerona* y *El Estudiante*, de Gerona; *Lo Somant* y *La Nova Cathalunya*, de Reus; *Lo*

Catalanista, de Sabadell; *La Costa de llevant*, de Canet de Mar; *Lo Regionalista* y *Lo Jovent Catalá*, de Barcelona; *L' Almogáver* y *El Ampurdanés*, de Figueras, y *La Lealtad* y *La Comarca Federal*, de Sant Feliu de Guixols.

Queda establert l' cambi.

—*—
Lo dia 2 del corrent va deixar de existir, víctima de la malaltia regnant, la mare del nostre benvolgut amich y company de redacció Francesch d' A. Marull.

Nos associem al greu sentiment que tan irreparable perdua ha causat á sa desconsolada familia.

Secció Comercial

Desde l' dia 23 de Febrer lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De San Feliu, llaud «María», patró Perez, ab efectes.—De Barcelona, llaud «Manuelito», patró Gallart, ab càrrega general.—De Barcelona, vapor «Cabo Roca», cap. Garcia, ab suro.—De Barcelona, vapor «Andalucía», cap. Rubio, ab suro.—De Barcelona, llaud «Anita», patró Prats, ab càrrega general.—De Torrevieja, balandra «Ligera», patró Minguez, ab sal, (entrada forsosa).—De Barcelona, llaud «Montserrat», patró Berta, ab càrrega general.

DESPACHADAS

Pera Barcelona, llaud «Pepito», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo Roca», ab taps de suro.—Pera Marsella, vapor «Andalucía», ab efectes.—Pera Rosas, balandra «Ligera», ab sal.—Pera Valencia, llaud «María», ab piperia buyda.—Pera Barcelona, llaud «Manuelito», ab efectes.—Pera Barcelona, llaud «Anita», ab efectes.

La majoria de las Societats cooperativas de Consum de Catalunya, han dirigit al Gobern expressius telegramas, suplicant la concessió de rebaixa á los drets arancelaris d' importació del blat.

Fundan aquesta súplica, en que 'ls esmentats drets son la causa de la crissis que sufreix la molineria nacional, produint lo gran augment de preu de l' pa.

Deventho á la amabilitat del digne Administrador de Correus y Telegrafos d' aquesta vila, D. Rafel López Zcapirain, insertem la estadística de lo passat any 1897.

TELEGRAMAS

EXPEDITS.—1959 interiors.—163 oficials.—594 Internacionals.

REBUTS.—1855 interiors.—136 oficials.—641 internacionals.

DE ESCALA.—333.

CORREUS

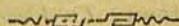
CERTIFICATS REBUTS.—1314.

ID. EXPEDITS.—938.

ID. ab valors declarats REBUTS.—44.

ID. EXPEDITS.—159.

FEMINISME

Lo moviment feminista va guanyant cada dia mes terreno, sense que 'l deturin las burlas dels que 'l crehuen una extravagancia, ni 'ls arguments mes ó menys fonamentats del pochs que ab serietat l' atacan.

Lo feminism no es d' avuy, es cosa antiga, mes es tan gran lo desentrotlo que avuy adquiereix, que no es extrany que siga calificat de fi de segle.

Al mateix temps que la dona entra en las Universitats, pera dedicarse á estudis que per molts temps s' han cregut especials dels homes, se presenta á fer la competencia al altre sexe en la art; en professiós que si bé no un títol, requereixen certs coneixements, com per exemple la de telegrafistas y telefonistas; y en oficis puramente manuals fa ja molt temps que hi es admesa, y cada dia mes s' hi estén. Sense anar mes lluny, ne tenim bon exemple en la industria tapera, en la que s' emplean no mes que donas en las máquinas pera fer taps.

En los *sports* hi pren també la dona una part molt activa: en la cassa y en la equitació, desde 'ls temps antichs s' hi ha distingit notablement: y en los moderns no cal dirho; innombrables son en las grans capitals las senyoras y senyoretas que montan en bicicleta; moltes son també las que jugan al *lawn-tennis*, al *polo* y altres jochs que favoreixen lo desenrotollo físich: y las que concorren als gimnassis y salas d' esgrima.

En fi, 'l negoci, que sempre busca 'l tant per cent, ha obert academias de billar, ab jugadoras de carambola y de *coin*: ha llensat á l' arena de las plassas, las noyas toreras, ha portat als frontons las senyoretas pelotaris, y ha establert las carreras de bicicletas montadas també per senyoretas.

Lo periodisme no ha deixat de ser invadit per la mes hermosa meytat del género humá, ja desde sos comensaments; mes no crech que fins avuy s' hagi donat lo cas de un periódich escrit únicament per senyoras, en cual redacció y administració no mes intervé un home, l' encarregat de la neteja.

Y porque no falti res, hi ha á Paris un teatre feminista internacional, que 's proposa donar facilitats á las donas de talent pera que pugan donarse á coneixer com escriptoras dramáticas.

En l' ordre politich hi ha alguns estats en l' America del Nort, y en la Australia que reco-

neixen los drets polítichs de la dona y en la mateixa Inglaterra, te vot en las eleccions pera 'ls concells de parroquia, la dona soltera ó viuda que pagui una contribució determinada.

Tots aquests fets que han anat acumulantse en aquest fi de segle, fa que 's consideri com una cuestió d' avuy la del feminism; essent molts los que crehuen que en lo segle próximo entrarem en una nova fase del problema: y que en varias carreras será admesa oficialment la dona.

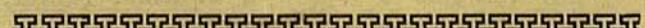
Un escriptor al abordar aquesta cuestió diu que hi ha carreras que semblan fetas ex-profes pera las donas: la d' agent secret de policia: y principalment la diplomática referent á la qual diu: «La dona diplomática no sols ha existit en en aquest segle sino en los anteriors (si be entre bastidores): y no seria gens extrany que 'l segle XX la reconegués oficialment».

Aquesta mateixa idea, entenent son sentit, crech que tanca la solució d' aquest problema.

La influencia de la dona ha sigut sempre predominant: mes oficialment no s' ha vist aquesta influencia: y si 's segueix la corrent general de que 'ls fets arrivan á ser lley, la legislació haurá de donar valor oficial, als fets que portan en si las reivindicacions feministas.

A pesar de tot lo dit: encare que en lo segle próximo la lley dongui facilitats á la dona, pera exercir totes las professiós, y que la personalitat, jurídica, política y socialment siga reconeguda en tota sa amplitut, no crech per xo que sa misió principal se trovi fora de la familia: la mare es necesaria pera 'l progres de la humilitat.

DOCTOR H.

ADVERTENCIA

L' Administració d' aquest setmanari, adverteix á tots los que rebin lo present número y no 'l tornin ó no donguin avis al repartidor de no volquer ser suscriptors, serán considerats com á tals desde la present setmana.

Preguem també als que vulguen posar algun anunci en nostre periódich, que 's dirigeixin al Administrador en

Joan Bruguer.—PALAMÓS.

J. BURELL & C^{ia}
CONSTRUCTORS
Vila y Vilá, 117.—BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxes de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxes de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Únich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegràfica, «**YACHTS**», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

NIODE, constructor Burell, 3 primers premis.

La Senyera

(Sis planas d' original)

Setmanari català

Carrer MAJOR, 27.—PALAMÓS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos	1,50 pessetas
Fora, » » » »	2'00 »
Estranger y Ultramar, 1 any	12'00 »
Exemplar corrent	0'10 »
» atrassat.	0'20 »

Anuncis y comunicats, á preus convinguts.

Lloch per la venda á Barcelona, kiosko d' en RAMON RIBES, Rambla del Mitj, devant del Lyon d' Or.

No 's tornaran 'ls originals.

Imprenta i Llibreria de L' AVENÇ

DE

Massó, Casas & Elias

Ronda de l' Universitat, 4.—BARCELONA

Cançons catalanes, harmonisades per
Enrich Morera.

Sant Ramón, Plany, El comte Arnau, El Rossinyol, Muntanyes de Canigó, Els Segados, etc.

Una, dos rals.

Pasteria inglesa

D' EN

Alfons Vilarasau

Carrer de PELAYO, 6, bis.
BARCELONA

Especialitat en **lunchs**.

Se recomena á tots los estudiants. Als que sian fills de PALAMÓS y ensenyin LA SENYERA, gran rebaixa de preus. Un *lard*, 0'10 pessetas.

Els Quatre Gats

Carrer de Montesión

Barcelona.

Local artístich. Café y begudas d' inmellorable calitat.

La visita á ELS QUATRE GATS es indispensable á tot bon "touriste,"

Excelent cuyna catalana.

Establiment de Félix Pla Garriga

Antiga casa d' en PI. ÁCIDO

Carrer MAJOR, N.º 32 y 33.—Palamós

En aquesta acreditada botiga trobarán sempre tot lo relatiu á CONFITERIA, COMESTIBLES, DROGAS, QUINCALLA, LÓSA, CRISTALL, OBJECTES DE CUYNNA, FERRETERIA, LAMPISTERIA, EFECTES D' ESCRITORI, LICORS y VINS, tant del PAIS com EXTRANGERS, OBJECTES PERA REGALOS, FLORS ARTIFICIALS, variat assortit de PERFUMERIA, CISTELLERIA, etc.

A fi de poguer servir millor á mos favoreixedors he aumentat considerablement las existencias de totas las seccions y he resolt estabrir la venta á

Preu ficsó.

Las milloras introduïdas ab la construcció del forn y l'aument de local, me permeten poguer servir al públich ab tota promptitud y esmero los encàrrechs de reposteria que 's dignen confiarne.

JOAQUIM DAURA

Sastre

13, Unió, 13

Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta, preus mòdichs.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols** y **Palafrugell** ab un grandiós mostruari.

BICICLETAS

NAUMANN

Las ventatjas d' aquestas màquinas son prou coneigudas dels aficionats, tan per sa solidés com per sas demés condicions inmellorables.

Unich representant en aquesta comarca

Hugo Sanner

PALAMÓS

Estampa d' en Octavi Viader, S. Feliu de Guixols.